

dentligt heldigt, at man har forladt. Denne Combination var af de Grunde, som have bevirket, at Krigsskatten mødte en saa stor Modstand omkring paa Landet, navnlig hos Huusmændene og hos Boelsmændene. De kunde ikke, naar de saae Repartitionen, forstaae, at de stode opførte med en Indkomstskat, medens mange Gaardmænd vare ubeladte af Repartitionslisten; de overfaae, at der paa Listerne for disse Mænds Vedkommende var opført Hartkornskat; mange af dem saae ikke engang Listerne, men kom kun til Kjendskab om, hvor stort et Beløb der skulde udredes i Indkomstskat af de forskjellige Beboere i Communen, naar Skattequitteringerne bleve omdeelte, og, hvad de saaledes erfarede, vakte deres Misforstaaelse af den af mig anførte Grund. Jeg skal dertil endnu kun sige, at Krigsskatloven af 1864 led af en anden endnu væsentligere Mangel, der endog var mere end en Mangel, der var en Uretfærdighed mod en stor Deel af de Beboere, som havde Eiendom i flere forskjellige Communer. Deres Skatteansættelse kom nemlig til for en stor Deel aldeles at afhænge af den Tilfældighed, om Vedkommende havde en større eller en mindre Deel af sin Eiendom liggende i sin Beboelsescommune. Der har været Tilfælde, hvor en Eiendomsbesidder er kommen til at udrede flere Hundrede Rigsdaler mere i Krigsskat paa Grund af, at han havde Hoveddelen af sin Eiendom liggende udenfor sin Beboelsescommune, men det er jo dog ikke Meningen med en saadan Skat Andet end at træffe Alle saa ligeligt som muligt. — Det er igaar blevet udtalt af, jeg troer, det 2det Medlem for 1ste Kreds (Krieger), idet han blev ledet dertil ved en anden Betragtning, nemlig Betragtningen af hele dette Lovforslags Behandlingsmaade i Rigsdagen, at man burde vende tilbage til Contingentsystemet. Jeg har imidlertid allerede haft Leilighed til at udtale mig derimod. Jeg finder det i allerhøieste Grad utilraadeligt. — Jeg er ligesaa bestemt imod en Formue- og Leilighedsstat som en Statsafgift. Ligesaa villig som jeg er til at anerkende, at en fornuftig Formue- og Leilighedsligning kan være hensigtsmæssig og rigtig med Hensyn til communale Bidrag, ligesaa forfæstelig finder jeg den ogsaa, naar der bliver Tale om at bruge den

som Opkrævningsnorm for en Statsafgift. Det vil være temmelig umuligt at træffe det Net med Hensyn til Reglerne for en Formue- og Leilighedsstat, saasnart den skal gaae over den snevre Kreds, der dannes af Skattehderne i en Commune. Der er, samtidsigt med, at man fra nogle Sider har udtalt sig for at vende tilbage til Contingentsystemet, fra anden Side blevet udtalt, at man, ogsaa uden at gjøre det kun skulde bevilge Lovforslaget med et bestemt Beløb. Jeg seer kun een Maade, hvorpaa man saa kunde skaffe Skatten tilveie, og det var, at der til Regjeringen blev indsendt Indberetninger om, hvor store Indtægterne omkring i de forskjellige Communer vare, og at Regjeringen saa, naar den havde faaet disse Oplysninger, sagde: Da vi skulle have et saa stort Beløb ind, vil Indtægtskatten blive at udrede med saa og saa mange Procent. Jeg troer, at dette vilde være en uheldig Fremgangsmaade; thi man havde da, medens man skulde foretage de forberedende Arbejder til Opgivelsen af Indtægterne, denne Trusel om flere Procent svævende over sit Hoved, og jeg troer, at det vilde bidrage betydeligt til, at Folk vilde holde sig tilbage og søge at faae deres Indtægt sat saa lavt som muligt. — Der er videre af et Par ærede Medlemmer udtalt en Frygt for, at Indførelsen af en Indkomstskat som Statsstat skulde tilintetgjøre Ligningen paa Formue og Leilighed i Communerne. Jeg er af en ganske modsat Mening; jeg troer, at, naar der først er blevet indført en Indkomstskat som Statsafgift, saa vil den komme til at danne et værdifuldt Grundlag for Formue- og Leilighedsstaten. Man vil nemlig da have den rigtige Norm for, hvorledes man skal ligne Formue- og Leilighedsstaten; man vil da sige: Indtægterne i Communen beløbe sig til Saa- og Saameget; vi behøve til vore communale Udgifter det og det Beløb, og det udgjør den og den Procent af Indtægterne, men nu gjøre vi først de Rettelser, som vi ville foretage efter Leilighed og enhver Skattehders særlige Forhold. Man vil da kunne komme til et fornuftigt Resultat, medens man hidtil, efter hvad jeg troer, og hvad der ogsaa allerede er blevet udtalt, i de fleste Communer, er gaaet frem paa Slump med Ligningen paa Formue og Lei-